

Erfolgsqualifiziertes Delikt (Erfolgsqualifikation)

Erfolgsqualifikationen sind Qualifikationen des Grunddelikts, bei denen das Gesetz an den Eintritt einer bestimmten, durch die Begehung des Grunddelikts bewirkten schweren Folge (insbesondere der Tod oder die schwere Gesundheitsschädigung des Opfers) eine besonders hohe Strafandrohung knüpft, wie etwa in § 227 dStGB (Körperverletzung mit Todesfolge) oder in Art. 117 Abs. 2 gStGB (schwere Gesundheitsschädigung mit Todesfolge). Wegen des exorbitant erhöhten Strafrahmens ist dabei neben der Kausalität ein besonderer Zurechnungszusammenhang erforderlich, der darin besteht, dass die schwere Folge gerade aufgrund der durch die Verwirklichung des Grunddelikts begründeten spezifischen Gefahr eingetreten sein muss (spezifischer Gefahrenzusammenhang). So muss sich etwa bei einer Körperverletzung mit Todesfolge gemäß § 227 dStGB oder bei einer Brandstiftung mit Todesfolge gemäß § 306c dStGB gerade die typische Gefahr der Körperverletzung bzw. der Brandlegung realisieren. Nach der sog. „Letalitätstheorie“ soll es dabei auf die spezifische Gefahr des Grunddeliktserfolgs ankommen. Nach der Gegenansicht ist hingegen auf die spezifische Gefährlichkeit der Grunddeliktshandlung abzustellen. Eine dritte in der Literatur verbreitete Ansicht differenziert hingegen danach, wie das Grunddelikt ausgestaltet ist. § 18 dStGB und Art. 11 Abs. 1 gStGB legen fest, dass der Täter des Grunddelikts hinsichtlich der schweren Folge mindestens fahrlässig handeln muss. Damit ist sowohl eine Kombination aus einer vorsätzlichen Verwirklichung des Grunddelikts und einer vorsätzlich durch die Begehung des Grunddelikts bewirkten schweren Folge als auch aus vorsätzlichem Grunddelikt und fahrlässig bewirkter schwerer Folge möglich, während die Kombination Fahrlässigkeit-Fahrlässigkeit im Rahmen der Erfolgsqualifikationen im **deutschen Recht**, im Gegensatz zum **georgischen Recht**, nicht (mehr) existiert. In manchen Fällen fordert das dStGB jedoch Leichtfertigkeit, also eine gesteigerte Form der Fahrlässigkeit, hinsichtlich der schweren Folge (vgl. etwa den Raub mit Todesfolge gemäß § 251 dStGB). Das gStGB kennt eine solche Form der Fahrlässigkeit jedoch nicht. Ähnlich wie Art. 11. Abs. 1 gStGB, bestimmt § 11 Abs. 2 dStGB, dass auch eine Vorsatz-Fahrlässigkeitskombination insgesamt als vorsätzlich begangenes Delikt zu werten ist. Somit sind die Vorschriften des Allgemeinen Teils des Strafgesetzbuchs, die Vorsatzdelikte betreffen (etwa Täterschaft und Teilnahme), auch dann auf erfolgsqualifizierte Delikte anwendbar, wenn die schwere Folge nur fahrlässig bewirkt wurde. (Tre/Tts)

შედევით კვალიფიცირებული დელიქტი

შედევით კვალიფიცირებული დელიქტი წარმოადგენს ძირითადი დელიქტის კვალიფიცირებულ შემადგენლობას, სადაც კანონმდებელი ძირითადი შემადგენლობის განხორციელებით განპირობებული განსაზღვრული მძიმე შედეგის დადგომას (მაგალითად სიკვდილი ან მსხვერპლის ჯანმრთელობის მძიმე დაზიანება) განსაკუთრებით მკაცრ სასჯელს უკავშირებს, როგორცაა გსსკ-ის 227-ე პარაგრაფი ან

Deutsch-Georgisches digitales strafrechtliches Glossar გერმანულ-ქართული სისხლის სამართლის ციფრული გლოსარი

სსსკ-ის 117-ე მუხლის მე-2 ნაწილი (ჯანმრთელობის მძიმე დაზიანება, რამაც სიკვდილი გამოიწვია). მაღალი სასჯელის ზომიდან გამომდინარე მიზეზობრიობასთან ერთად საჭიროდ მიიჩნევა განსაკუთრებული შერაცხვითი კავშირის არსებობა, რაც იმაში მდგომარეობს, რომ მძიმე შედეგი გამოწვეული უნდა იყოს ქმედების ძირითადი შემადგენლობის განხორციელებით შექმნილი სპეციფიური საფრთხის საფუძველზე. ასე მაგალითად, ჯანმრთელობის დაზიანებით სასიკვდილო შედეგის გამოწვევისას, რომელიც გსსკ-ის 227-ე პარაგრაფითაა გათვალისწინებული ან ცეცხლის წაკიდებით სიკვდილის გამოწვევის დროს, რომელიც ისჯება გსსკ-ის 306c პარაგრაფით, ჯანმრთელობის დაზიანების ან ცეცხლის წაკიდების ტიპური საფრთხე უნდა იქნას რეალიზებული. ლეტალურობის თეორიის მიხედვით სპეციფიური საფრთხე ძირითადი შემადგენლობით გათვალისწინებული შედეგიდან გამომდინარეობს. საპირისპირო შეხედულების მიხედვით სპეციფიური საფრთხე ეფუძნება ქმედების ძირითადი შემადგენლობით გათვალისწინებულ ქმედებას. მესამე მოსაზრების მიხედვით, რომელიც ლიტერატურაში ფართოდ არის გავრცელებული, ხდება დიფერენცირება იმის მიხედვით, თუ როგორია ძირითადი შემადგენლობა. გსსკ-ის მე-18 პარაგრაფი და სსსკ-ის მე-11 მუხლის 1-ელი ნაწილი განსაზღვრავს, რომ ძირითადი შემადგენლობის ამსრულებელს მძიმე შედეგთან მიმართებით სულ მცირე გაუფრთხილებლობითი დამოკიდებულება უნდა ჰქონდეს. აქედან გამომდინარე, შესაძლებელია განზრახ ძირითადი შემადგენლობის და განზრახ გამოწვეული მძიმე შედეგის, ისევე როგორც განზრახ ძირითადი შემადგენლობის და გაუფრთხილებლობით გამოწვეული მძიმე შედეგის კომბინაცია, მაშინ, როცა გაუფრთხილებლობა-გაუფრთხილებლობის კომბინაცია შედეგით კვალიფიცირებული დელიქტის სახით **გერმანულ სისხლის სამართალში, ქართული ქართული სისხლის სამართლისგან** განსხვავებით, (უკვე) არ არსებობს. ზოგჯერ გერმანული სსკ მოითხოვს უხემ გაუფრთხილებლობას, გაუფრთხილებლობას გაძლიერებული ფორმით (შეად. ყაჩაღობა, რასაც მოჰყვება სასიკვდილო შედეგი გსსკ-ის 251-ე პარაგრაფის მიხედვით). თუმცა, სსსკ გაუფრთხილებლობის ასეთ ფორმას არ იცნობს. გსსკ-ის მე-11 პარაგრაფის მე-2 ნაწილი, სსსკ-ის მე-11 მუხლის 1-ელი ნაწილის ანალოგიურად, განსაზღვრავს, რომ განზრახვა-გაუფრთხილებლობის კომბინაციაც საბოლოოდ განზრახ დელიქტად მიიჩნევა. ამგვარად სისხლის სამართლის კოდექსის ზოგადი ნაწილის ნორმები, რომლებიც განზრახ დელიქტებს ეხება (როგორცაა ამსრულებლობა და თანამონაწილეობა), შეიძლება გამოყენებულ იქნას შედეგით კვალიფიცირებულ დელიქტთა მიმართაც, როცა მძიმე შედეგი მხოლოდ გაუფრთხილებლობით არის გამოწვეული. (Tre/Tts)